

X. SVADEBNÍ VĚNEČEK.

[C.I.] Po - syp - te mne s kvít - ka - mi, s rů - ží a s li - li - um.

[C.II.]

[B.c.]

Ob - lož - te mne s kyt - ka - mi, spoj - te kon - va - li - um.

Mé srd - ce v mdlo - bě le - ží, to žá - dá lé - kař - ství.

O - de mne můj duch bě - ží, ne - dbá na cí - sař - ství.

Posypte mne s kvítkami,
s růží a s lilium.
Obložte mne s kytkami,
spojte *konvalium*.
Mé srdce v mdlobě leží,
to žádá lékařství.
Ode mne můj duch běží,
nedbá na císařství.

O bolest s veselostí
v mém srdci smíšená!
Trápíš a těžíš dosti,
ač nejsem zděšena.
V sladkém spívám trápení,
labuť milující.
Dychtím po mém spasení,
po Bohu toužící.

Labuť jsem vyvolila
k mé lásky muzice,
aniž nejsem spozdilá
k té její písničce.
Barva její i hlásek
k mé svadbě se hodí,
mnoho způsobí lásek,
vše zlé pryč zahodí.

Vějme věnce k veselí,
lásko, podej kvítí,
buďme přitom veseli.
Ty mne budeš míti.
Jiných všech se vzdaluji;
svítězilas, lásko.
Tebe, Kriste, miluji,
drahá srdce částko.

Venuše poražena
jest s svým myslivečkem.
Moc její vyražená
s krvavým střelečkem.
S vítězstvím, o vítězství!
Naše věnce vějme.
O mé veliké štěstí!
Mír a pokoj mějme.

Dominicus otvírá
zahrádku přemilou.
Norbertus nezavírá
louku k svadbě milou.
Ignatius i háje
přeje k mému sňatku,
nebeské kvítky máje
propůjčuje k svátku.

František v sněhu leže,
lilium obílil.
V trní *Benedikt* věze,
růži jest ozdobil.
K mému věnci kvítkové
tito budou svatí.
Ti Boží miláčkové
mně choti ošatí.

Zbití jsou nepřatelé;
panenky, spívejte.
Andělé jsou přátelé,
věnečkem zahřejte.
K svadbě směle přistupte,
již Ženich vychází.
Z těla, z světa vystupte,
Ježíš k vám přichází.